

Sygn. akt III K 375/12

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2013 roku

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Witold Firkowicz

Protokolant: Agata Herman

po rozpoznaniu w dniu 8 lutego 2013 roku

wniosku skazanego **P. G.**

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

p o s t a n a w i a

I. na podstawie art. 572 k.p.k. umorzyć postępowanie w sprawie o wydanie wyroku łącznego co do wyroku łącznego Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29 listopada 2006 r., sygn. akt III K 223/06;

II. na podstawie art. 35 § 1 k.p.k. w zw. z art. 569 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie stwierdzić swoją niewłaściwość i sprawę przekazać jako właściwemu Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu.

UZASADNIENIE

P. G. został skazany prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29 listopada 2006 r., sygn. akt **III K 223/06**, za czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. i art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełniony w dniu 20 czerwca 2006r.

2. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Śródmieście we Wrocławiu z dnia 13 lipca 2011 r., sygn. akt **V K 398/11**, za czyny z art. 178a § 2 k.k. oraz z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k., popełnione w dniu 14 lutego 2011 roku;

3. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. akt **II K 404/12**, za czyny: z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 19 lipca 2011 r.; z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. popełniony w dniu 16 kwietnia 2011 r.

We wniosku z dnia 20 listopada 2012 r. **P. G.** wniósł o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania w wymienionych wyżej sprawach.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego przez Sąd Okręgowy.

Zgodnie z dyspozycją art. 85 k.k., jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa.

Mając na uwadze brzmienie powyższego przepisu należy stwierdzić, że wydanie wyroku łącznego dopuszczalne jest jedynie w sytuacji, gdy sprawca przed datą wydania pierwszego wyroku skazującego popełnił również inne przestępstwa, za które nie został z różnych przyczyn skazany jednym, lecz wieloma, wyrokami. Wydanie wyroku łącznego jest celowe i prawnie dopuszczalne wyłącznie w sytuacji istnienia właściwej, normatywnej relacji czasu popełnionych przestępstw do daty wydania chronologicznie pierwszego wyroku, choćby nieprawomocnego.

Należy zaakcentować, że czyny objęte wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 29 listopada 2006 r., (sygn. akt III K 223/06), nie spełniają powyższej przesłanki.

Analiza wyroków skazujących **P. G.** prowadzi bowiem do wniosku, iż kolejne skazania wyrokami Sądów Rejonowych dotyczyły czynów popełnionych przez niego już po wydaniu powyższego wyroku przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu. Kolejne wyroki skazujące były wydawane wyłącznie przez Sądy Rejonowe. Nie zachodzą zatem warunki do wydania wyroku łącznego przez Sąd Okręgowy, w myśl art. 572 k.p.k. Sąd był zatem zobligowany do umorzenia postępowania w sprawie o wydanie wyroku łącznego.

Umorzenie postępowania przez sąd wyższej instancji może przybrać dwojaką postać. Po pierwsze jako umorzenie postępowania w całości, gdy brak jest podstaw do wydania wyroku łącznego, a po drugie jako umorzenie postępowania w części, gdy istnieją podstawy do wydania wyroku łącznego w zakresie tylko niektórych skazań. Jak trafnie zauważył Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 20 grudnia 2006 r. (I KZP 32/06, OSNKW 2007, nr 1, poz. 3) szerokie możliwości kształtowania przedmiotu rozpoznania obligują sąd do precyzyjnego wskazania wszystkich wyroków, w stosunku do których oceniał, czy spełnione zostały warunki do orzeczenia kary łącznej. Ponadto wskazał, iż precyzji wymaga sformułowanie części dyspozytywnej rozstrzygnięcia sądu i to zarówno w zakresie pozytywnym, jak i negatywnym. Pozytywnym, czyli dotyczącym orzeczenia w wyroku łącznym kary łącznej w miejsce kar orzeczonych wyrokami podlegającymi połączeniu. Negatywnym, a więc dotyczącym wskazania, który bądź które z analizowanych wyroków nie spełniają warunków do objęcia ich wyrokiem łącznym. Przy czym każdy sąd rozpoznający sprawę o wydanie wyroku łącznego zobowiązany jest, na podstawie art. 572 k.p.k., do umorzenia postępowania zawsze wówczas i w takim zakresie, w jakim stwierdzi brak warunków do wydania wyroku łącznego. Jeżeli to sąd wyższego rzędu stwierdzi brak warunków do "połączenia" wyroku tego sądu z wyrokami sądów niższego rzędu, to ocena właściwości rzeczowej do dalszego prowadzenia sprawy o wydanie wyroku łącznego uzależniona będzie od etapu rozpoznania sprawy. Jeśli nastąpi to w toku przygotowania do rozprawy, znajdzie zastosowanie art. 35 § 1 k.p.k., przy czym postanowienie o przekazaniu sprawy innemu sądowi, poprzedzone być musi orzeczeniem o stosownym umorzeniu postępowania o wydanie wyroku łącznego.

Należy podzielić prezentowane w judykaturze stanowisko, że gdyby się okazało, iż postępowanie o wyrok łączny obejmujące skazanie także przez sąd okręgowy podlega umorzeniu, a do połączenia zostają wyroki sądów rejonowych, należy umorzyć postępowanie o wyrok łączny i przekazać sprawę według właściwości odpowiedniemu sądowi rejonowemu. Odmienna decyzja skutkowałaby bowiem wydaniem wyroku łącznego przez sąd niewłaściwy rzeczowo i miejscowo (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Krakowie w postanowieniu z dnia 20 kwietnia 2004 r., II AKz 106/06, KZS 2006, nr 4, poz. 44).

Kierując się przedstawionymi argumentami oraz treścią art. 569 § 1 k.p.k. Sąd Okręgowy przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu, albowiem ten Sąd wydał ostatni wyrok skazujący w pierwszej instancji – z dnia 1 czerwca 2012 r., sygn. akt II K 404/12.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji postanowienia.